

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 158

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 februarie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 459 din 25 octombrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, în ansamblu, precum și a dispozițiilor art. V din această ordonanță de urgență, în special	2–7
ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
97. — Ordin privind modificarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 234/2022 pentru aprobarea machetelor de raportare fără regim special a indicatorilor specifici și a Metodologiei transmiterii rapoartelor aferente programelor/subprogramelor naționale de sănătate curative	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 459**

din 25 octombrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, în ansamblu, precum și a dispozițiilor art. V din această ordonanță de urgență, în special

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției. Excepția a fost ridicată de Daniela Boricean, Daniela Elena Urs, Alina Nicoleta Mioc și Petrina Moș în Dosarul nr. 4.964/105/2018 al Tribunalului Prahova — Secția I civilă și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.266D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.847D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, în ansamblu, și ale art. V din această ordonanță de urgență, în special. Excepția a fost ridicată de Claudia Rohnean în Dosarul nr. 1.729/111/2019 al Tribunalului Bihor — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.858D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018. Excepția a fost ridicată de Florentin Ramon Geanâm în Dosarul nr. 590/101/2019 al Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

6. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

7. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.847D/2019 și nr. 2.858D/2019 la Dosarul nr. 2.266D/2019, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 713 din 2 noiembrie 2021. Apreciază că nu este afectat regimul unor instituții fundamentale ale statului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 15 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.964/105/2018, **Tribunalul Prahova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției.** Excepția a fost ridicată de Daniela Boricean, Daniela Elena Urs, Alina Nicoleta Mioc și Petrina Moș.

10. Prin Încheierea din 1 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.729/111/2019, **Tribunalul Bihor — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, în ansamblu, și ale art. V din această ordonanță de urgență, în special.** Excepția a fost ridicată de Claudia Rohnean.

11. Prin Încheierea din 15 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 590/101/2019, **Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției.** Excepția a fost ridicată de Florentin Ramon Geanâm.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) și ale art. 115 alin. (4), deoarece, din analiza preambulului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, nu reiese cu claritate, într-o manieră cuantificabilă, îndeplinirea tuturor condițiilor instituite de Constituție pentru emiterea ordonanțelor de urgență ale Guvernului, și anume: existența unei situații extraordinare; reglementarea să nu poată fi amânată; urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței. La aceste condiții prevăzute de Constituție se adaugă și condiția cerută de art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative referitoare la existența unor „situații temeinic justificate”. În acest sens, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 255 din 11 mai 2005, nr. 258 din 14 martie 2006 și nr. 421 din 9 mai 2007.

13. Arată că cele invocate în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 nu motivează cele patru condiții enumerate mai sus în ceea ce privește soluția legislativă de la art. V referitor la pensia de serviciu pentru magistrații cu o vechime în funcție între 20 și 25 de ani. Astfel, referitor la așa-zisul impact major asupra funcționării instanțelor, Guvernul nu a efectuat niciun studiu de impact privind numărul de magistrați care ar îndeplini condițiile de pensionare și câți dintre aceștia ar pleca efectiv din sistem, mulțumindu-se doar să preia

exprimarea folosită de Comisia de la Veneția legată de potențialul impact, dar fără să o explice. Mai mult, propunerea legislativă a venit chiar din partea Consiliului Superior al Magistraturii (denumit în continuare CSM), care a declarat public că nu a solicitat Guvernului revizuirea sau amânarea acestei măsuri. Or, singura instituție abilitată în domeniul recrutării magistraților, al evaluării, al formării și al organizării examenelor este CSM, conform atribuțiilor sale prevăzute de Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, acesta fiind, prin urmare, singura instituție competentă să se pronunțe asupra potențialului impact negativ al noii dispoziții privind pensionarea anticipată.

14. Pe de altă parte, în lipsa studiului de impact, era necesar ca dispoziția legală referitoare la pensionare să fie lăsată în vigoare o perioadă de timp și numai în situația în care sistemul s-ar fi confruntat cu mai multe cereri de pensionare ale magistraților decât în mod obișnuit și CSM nu ar fi avut capacitatea necesară pentru a acoperi lipsa de personal, s-ar fi putut considera îndeplinite aceste condiții.

15. În preambulul ordonanței de urgență criticate s-a mai arătat că schema de pensionare nou-introdusă nu afectează negativ sistemul decât dacă este corelată cu celelalte două măsuri propuse prin Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, respectiv creșterea vechimii pentru promovare și creșterea perioadei de formare profesională. Or, voința Parlamentului a fost de introducere a tuturor acestor măsuri, iar, de la momentul adoptării Legii nr. 242/2018 și până la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, nu au intervenit aspecte noi, necunoscute de Parlament, care să justifice intervenția Guvernului prin intermediul unei ordonanțe de urgență. Pe de altă parte, cele două măsuri introduse prin Legea nr. 242/2018 nu pot afecta sistemul prin reducerea numărului de magistrați în funcție, întrucât dispoziția referitoare la creșterea perioadei de formare în cadrul Institutului Național al Magistraturii se aplică doar în anul școlar 2019—2020 (potrivit art. 112 din Legea nr. 303/2004, introdus prin Legea nr. 242/2018), ceea ce înseamnă că promoțiile Institutului Național al Magistraturii din anii 2018, 2019 și 2020, adică cel puțin 300 de auditori de justiție, vor fi repartizate la instanțe și parchete, asigurând ocuparea unui număr semnificativ de posturi. În egală măsură, creșterea vechimii pentru promovare nu poate avea vreun efect atât timp cât în sistem există foarte mulți magistrați care dețin gradul superior, deși funcționează la instanțele inferioare. În același timp, art. 110 din Legea nr. 303/2004, introdus prin Legea nr. 242/2018, prevede că *„Judecătorii și procurorii care au dobândit un grad profesional superior ca urmare a concursului de promovare până la data intrării în vigoare a prezentei legi pot fi transferați la instanțele și parchetele superioare”*. La aceste argumente se adaugă și faptul că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 au fost amânate unele dispoziții legale referitoare la compunerea completurilor de judecată în apel (3 judecători) până la 1 ianuarie 2020. Pe de altă parte, este evident că CSM nu poate lua măsuri de acoperire a posturilor libere în urma pensionării anticipate câtă vreme aceste locuri nu sunt încă libere.

16. Referitor la invocarea, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, a opiniei preliminare a Comisiei de la Veneția, se susține că aceasta nu poate fi considerată o stare excepțională, urgentă, de natură a justifica legiferarea printr-o ordonanță de urgență a Guvernului, atâta vreme cât această opinie fusese emisă încă din luna iulie 2018, când procesul de adoptare a Legii nr. 242/2018 nu era finalizat.

La pct. 148 din Raportul preliminar al Comisiei de la Veneția se arată că *„în următorii patru ani nu vor mai fi noi judecători sau procurori admiși în profesie pe calea INM”*. Or, se susține că această apreciere este eronată, întrucât în cuprinsul Legii nr. 242/2018 se arată că această dispoziție este aplicabilă începând cu anul școlar 2019—2020, ceea ce înseamnă că abia după cei 4 ani își va produce efectele, dată până la care sistemul se va stabili deja din punctul de vedere al pensionărilor anticipate.

17. Pe de altă parte, această opinie nu are nici caracter obligatoriu, fiind emisă și cu titlu preliminar, dar și sub rezerva potențialului impact asupra sistemului. Or, Guvernul nu a stabilit caracterul cert al acestui impact.

18. În concluzie, urgența reglementării nu este justificată prin simpla afirmație privind pensionarea masivă, câtă vreme sistemul nu s-a confruntat efectiv cu această problemă, urgența devenind actuală numai după punerea în plată a deciziilor de pensionare, știut fiind că foarte mulți magistrați cu o vechime de peste 25 de ani sunt încă în funcție. În egală măsură, nu este îndeplinită nici cealaltă condiție care justifică adoptarea unei ordonanțe de urgență, respectiv existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată, și nici condiția existenței unei situații temeinic justificate, impusă de art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

19. În continuare, autorii excepției susțin că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție și din perspectiva nerespectării art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000. În acest sens, arată că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 s-a dispus amânarea intrării în vigoare a art. V din Legea nr. 242/2018. În același timp, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 a fost publicată între momentul publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Legii nr. 242/2018 și momentul intrării acesteia în vigoare. Rezultă că la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 nu s-au avut în vedere dispozițiile art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000. Prin amânarea intrării în vigoare se produce de fapt o suspendare a actului normativ (art. V din Legea nr. 242/2018). Potrivit art. 58 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, suspendarea reprezintă un eveniment legislativ, iar art. 66 din Legea nr. 24/2000 obligă legiuitorul derivat să prevadă data de început și data de sfârșit a evenimentului legislativ. Or, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 cuprinde doar data de sfârșit (1 ianuarie 2020). Pentru claritate, întrucât noțiunile de amânare și suspendare sunt identice, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 ar fi trebuit să prevadă expres dacă amânarea se face începând cu data intrării în vigoare a acesteia sau cu o dată ulterioară. Nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii. De asemenea, a fost încălcat principiul supremației legilor, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție.

20. Totodată, autorii excepției susțin că sunt încălcate prevederile art. 115 alin. (5) din Constituție și ale art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, întrucât din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 nu rezultă că ar fi îndeplinite cumulativ condițiile pentru intrarea sa în vigoare, respectiv depunerea sa prealabilă spre dezbatere în procedură de urgență la Camera competentă de a fi sesizată și publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I. Nerezultând aceasta din însuși corpul ordonanței de urgență, cei vizați nu pot cunoaște cu claritate dacă actul normativ este sau nu în vigoare.

21. Arată și că sunt încălcate prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție privind rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, deoarece, prin adoptarea unei ordonanțe de urgență, Guvernul nu poate în mod fățiș să se opună unei legi deja adoptate de Parlament, sens în care se invocă, în esență, deciziile Curții Constituționale nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, nr. 842 din 2 iunie 2009, nr. 984 și nr. 989 din 30 iunie 2009.

22. Totodată, susțin că sunt încălcate prevederile art. 1 alin. (3)—(5) din Constituție, deoarece nu a existat avizul CSM, aviz obligatoriu atunci când este vorba despre proiecte de acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești. Acest aviz era cu atât mai necesar cu cât proiectul de act normativ nu a fost însoțit de un studiu de impact recomandat de către Comisia de la Veneția în raportul preliminar la pct. 155, studiu de impact în care rolul primordial l-ar fi avut CSM, acesta având date despre structura de personal a instanțelor și a parchetelor și cunoscând nevoile actuale și viitoare ale sistemului. În acest sens se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 901 din 17 iunie 2009. Se mai arată că, deși la data de 12 octombrie 2018, un proiect al ordonanței de urgență a fost trimis către CSM, acest aviz a fost solicitat doar formal, întrucât era o zi de vineri, iar ședința de Guvern fiind stabilită pentru luni, 15 octombrie 2018, ora 9.00, era previzibil faptul că CSM nu se putea întruni în mod legal, nefiind lăsat un termen rezonabil pentru dezbateră proiectului în plenul CSM.

23. De asemenea, autorii excepției arată că prevederile criticate încalcă atât dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție, deoarece ordonanțele de urgență nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, cât și dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit cărora, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.

24. Totodată, susțin că se încalcă prevederile art. 124 alin. (3) și ale art. 125 din Constituție. Astfel, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 este afectat dreptul la pensie, prevăzut de art. 47 alin. (2) din Constituție, dar și regimul instituțiilor fundamentale — autoritatea judecătorească, dreptul la pensie fiind strâns legat de cariera magistratului, de independența justiției, dar și de funcționarea autorității judecătorești. Invocă în acest sens Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008. Mai arată că dreptul la pensie al magistraților este recunoscut ca o componentă a independenței justiției, astfel că Guvernul nu poate legifera în acest domeniu pe calea ordonanței de urgență. Invocă în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 873 din 25 iunie 2010 și nr. 262 din 5 mai 2016.

25. În final, autorii excepției susțin că Legea fundamentală recunoaște rolul instanțelor judecătorești de instituții fundamentale ale statului, iar statutul judecătorilor are o reglementare expresă în art. 125 din Constituție, prin urmare, dreptul la pensia anticipată a magistraților nu poate face obiectul reglementării de către Guvern pe calea ordonanței de urgență.

26. **Tribunalul Prahova — Secția I civilă și Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Arată, în esență, că adoptarea art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 s-a efectuat cu respectarea art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât în nota de fundamentare a ordonanței de urgență s-a reținut că modificările la Legea nr. 303/2004 au făcut obiectul analizei Comisiei de la Veneția, iar la pct. 2 din această notă s-au făcut referiri în concret la dispozițiile art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 242/2018, arătându-se că, în mod previzibil, dispoziția arătată va avea ca efect, pe termen

scurt, pensionarea unui număr important de judecători și procurori, situație cu un impact major asupra bunei funcționări a instanțelor judecătorești și a parchetelor, eficienței și calității actului de justiție, respectării principiului judecării cauzelor într-un termen rezonabil, cu atât mai mult cu cât noua lege reglementează concomitent și creșterea substanțială a perioadei de formare pentru intrarea în magistratură. Impactul acestor prevederi legale asupra resurselor umane existente la nivelul instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea a fost reliefat și în opinia preliminară a Comisiei de la Veneția, care subliniază că noua schemă de pensionare anticipată pentru judecători și procurori permite pensionarea chiar și între 20 și 25 de ani vechime, recomandându-se renunțarea la schema de pensionare anticipată dacă nu poate fi certificat faptul că aceasta nu va avea niciun impact advers asupra funcționării sistemului. Pentru a reduce impactul cumulat al acestor reglementări asupra eficienței sistemului judiciar se impune amânarea aplicării acestui sistem de pensionare anticipată reglementat la art. 82 alin. (3) din lege. De asemenea, din chiar motivele expuse anterior rezultă situația extraordinară și situația temeinic justificată care au condus la amânarea aplicării dispoziției legale ce permitea pensionarea anticipată a magistraților, respectiv preîntâmpinarea unui impact advers asupra funcționării sistemului judiciar.

27. Referitor la susținerile în sensul că nu a fost solicitat avizul CSM, se arată că acest aviz a fost solicitat.

28. Cât privește încălcarea art. 58 din Legea nr. 24/2000, apreciază că această dispoziție nu a fost încălcată. În acest sens, instanțele de judecată arată că dispozițiile art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 nu și-au produs efectele, întrucât la aceeași dată la care intra în vigoare Legea nr. 242/2018 intrau în vigoare și dispozițiile art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, care au amânat aplicarea art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, referitoare la pensionarea anticipată a magistraților.

29. În ceea ce privește susținerea în sensul că prin adoptarea art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 este afectat dreptul la pensie prevăzut de art. 47 alin. (2) din Constituție, arată că prin amânarea aplicării dispozițiilor art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 nu este afectat dreptul la pensie, întrucât acest drept fundamental există și este recunoscut de legiutor, însă aplicarea concretă a dreptului la pensionarea anticipată a magistraților a fost amânată.

30. **Tribunalul Bihor — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, fiind încălcate prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție, raportat la art. 131 și 132 din același act normativ, din perspectiva afectării unei instituții fundamentale a statului. De asemenea, consideră că este încălcat și art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât elementele din preambul nu sunt de natură a justifica urgența, în contextul în care modificările propuse puteau fi inserate în timpul procedurii legislative parlamentare, dar și încălcarea art. 61 alin. (1) din Constituție, motivat de faptul că Guvernul nu poate adopta o ordonanță de urgență pentru a contracara o măsură legislativă tocmai adoptată de Parlament.

31. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

32. **Avocatul Poporului**, în punctul de vedere exprimat în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.847D/2019, apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că justificarea de către Guvern a adoptării ordonanței de

urgență criticate are în vedere faptul că acest sistem de pensionare anticipată va avea un impact major asupra funcționării instanțelor judecătorești și a parchetelor, a eficienței și calității actului de justiție, generând riscul de scădere substanțială a numărului magistraților în activitate, noua lege reglementând concomitent și creșterea perioadei de formare pentru intrarea în magistratură, precum și a vechimii necesare pentru promovarea la instanțe și parchete, motiv pentru care se impune amânarea aplicării acestui sistem de pensionare anticipată. În plus, potențialul impact al acestei prevederi legale asupra resurselor umane existente la nivelul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea a fost reliefat și în Opinia preliminară privind proiectul de modificare a Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii a Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept a Consiliului Europei (Comisia de la Veneția), recomandându-se renunțarea la schema de pensionare anticipată dacă nu poate fi stabilit în mod cert faptul că aceasta nu va avea niciun impact advers asupra funcționării sistemului. Prin urmare, în vederea evitării unei grave atingeri aduse funcționării instanțelor judecătorești și a parchetelor, eficienței și calității actului de justiție, generând riscul de scădere substanțială a numărului magistraților în activitate, se impune adoptarea unei soluții imediate. Astfel, este îndeplinită existența cumulativă a două elemente: urgența reglementării în situații care impun luarea unor soluții imediate și evitarea unei grave atingeri aduse interesului public. Ca atare, este subliniat clar și neechivoc interesul public ce este lezat, și anume faptul că neadoptarea măsurilor propuse prin ordonanța de urgență ar genera un impact major asupra funcționării instanțelor judecătorești și a parchetelor. Așadar, situația avută în vedere de Guvern poate fi calificată ca fiind una extraordinară, astfel încât, în consecință, se poate susține existența unei urgențe în adoptarea reglementării criticate.

33. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

34. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10, 29, 32 și 33 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

35. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit actelor de sesizare, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 16 octombrie 2018, în ansamblu, precum și dispozițiile art. V din această ordonanță de urgență, în special. Dispozițiile art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 aveau, la data sesizării, următorul conținut: „Prevederile art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu referire la art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2020.” Prin articolul unic pct. 1 din Legea nr. 239/2019 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 1024 din 19 decembrie 2019, textul art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 a fost modificat, prelungindu-se termenul de intrare în vigoare a dispozițiilor art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018 până la 1 ianuarie 2022, astfel: „Prevederile art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu referire la art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2022.”

36. Curtea observă că prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 fac referire la art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018 numai în ceea ce privește dispozițiile art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004.

37. Curtea reține că prevederile art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018, care fac trimitere la art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, aveau, la data sesizării Curții Constituționale, următorul conținut: „(3) De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la cerere, înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani, și judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și judecătorii și magistrații-asistenți de la Curtea Constituțională cu o vechime între 20 și 25 de ani numai în aceste funcții, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală în aceste funcții.”

38. Ulterior sesizării Curții Constituționale a intrat în vigoare Legea nr. 86/2021 privind modificarea art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și privind abrogarea art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 16 aprilie 2021, care prevede la art. I următoarele: „Prevederile art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă la data de 1 ianuarie 2022.” Art. II din Legea nr. 86/2021 prevede că „Articolul V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 16 octombrie 2018, aprobată cu modificări prin Legea nr. 239/2019, se abrogă la data de 1 ianuarie 2022”, iar art. III din aceeași lege prevede că „Dispozițiile art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma anterioară modificării prin Legea nr. 242/2018 rămân în vigoare și după data încetării efectelor art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 239/2019”.

39. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul român, art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 47 alin. (2) privind dreptul la

pensie, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 73 alin. (3) lit. l) privind reglementarea numai prin lege organică a instanțelor judecătorești, art. 115 alin. (1) și (4)—(6) privind delegarea legislativă și condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului, art. 124 alin. (3) privind principiul independenței judecătorilor, art. 125 privind statutul judecătorilor, art. 129 privind folosirea căilor de atac și art. 132 privind statutul procurorilor.

40. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 au mai fost supuse anterior controlului de constituționalitate în raport cu critici similare celor invocate în prezenta cauză, constatându-se constituționalitatea acestora. Astfel, prin Decizia nr. 713 din 2 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 17 februarie 2022, și Decizia nr. 803 din 7 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 28 februarie 2022, Curtea, analizând criticile de neconstituționalitate extrinsecă raportate la încălcarea art. 1 alin. (5) și a art. 115 alin. (4) din Constituție, a reținut că, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată și urgența reglementării art. V din aceasta sunt justificate de Guvern prin următoarele argumente: acest sistem de pensionare anticipată va avea un impact major asupra funcționării instanțelor judecătorești și a parchetelor, asupra eficienței și calității actului de justiție, generând risc de scădere substanțială a numărului magistraților în activitate, noua lege reglementând concomitent și creșterea perioadei de formare pentru intrarea în magistratură, precum și a vechimii necesare pentru promovarea la instanțe și parchete, motiv pentru care se impune amânarea aplicării acestui sistem de pensionare anticipată; potențialul impact al acestei prevederi legale asupra resurselor umane existente la nivelul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea a fost reliefat și în Opinia preliminară privind proiectul de modificare a Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii a Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept a Consiliului Europei (*Comisia de la Veneția*), recomandându-se renunțarea la schema de pensionare anticipată dacă nu poate fi stabilit în mod cert faptul că aceasta nu va avea niciun impact advers asupra funcționării sistemului. Având în vedere acestea, Curtea a apreciat că potențialul impact al pensionării anticipate a magistraților [cu 5 ani mai devreme față de norma generală privind pensionarea magistraților cuprinsă în art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004] constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu putea fi amânată, în condițiile în care generează riscul îngreunării sau chiar al blocării activității instanțelor de judecată și a parchetelor și, implicit, a actului de justiție. Aceasta cu atât mai mult cu cât, pe de o parte, schemele de personal ale instanțelor judecătorești sunt subdimensionate (așa cum se precizează în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018), iar, pe de altă parte, odată cu introducerea posibilității de pensionare anticipată, prin Legea nr. 242/2018, se prevăzuse și creșterea perioadei de formare pentru intrarea în magistratură, precum și a vechimii necesare pentru promovarea la instanțe și parchete.

41. Totodată, Curtea a arătat că, deși nu a fost întocmit de către Consiliul Superior al Magistraturii (CSM) un studiu de impact al acestei măsuri legislative, riscul generat de posibilitatea pensionării anticipate a magistraților este independent de voința Guvernului și pune în pericol un interes public, cel al realizării unui act de justiție eficient și calitativ.

42. În ceea ce privește invocarea în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 a Opiniei preliminare privind proiectul de modificare a Legii nr. 303/2004 privind

statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii a Comisiei de la Veneția, prin care se recomandă renunțarea la schema de pensionare anticipată dacă nu poate fi stabilit în mod cert faptul că aceasta nu va avea niciun impact advers asupra funcționării sistemului, Curtea a observat că Guvernul doar invocă această opinie pentru a sublinia potențialul impact negativ pe care îl are pensionarea anticipată. Astfel, așa cum reiese din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, nu opinia sus-menționată constituie situația extraordinară care a condus la emiterea acestui act normativ, ci potențialul impact negativ asupra activității justiției, astfel că susținerile autorilor excepției de neconstituționalitate sunt neîntemeiate.

43. Cât privește urgența reglementării, Curtea a reținut că urgența reglementării criticate a fost motivată în cuprinsul preambulului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 ca fiind determinată de iminenta intrare în vigoare a măsurii legislative a pensionării anticipate a magistraților (art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018 urma să intre în vigoare la 18 octombrie 2018), ceea ce ar fi putut să aibă un impact major asupra funcționării instanțelor judecătorești și a parchetelor, precum și asupra eficienței și calității actului de justiție. Așadar, măsura legislativă criticată a fost adoptată pentru a preîntâmpina îngreunarea sau chiar blocarea activității instanțelor de judecată și a parchetelor și, implicit, a actului de justiție, urgența reglementării fiind motivată corespunzător în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018.

44. Cât privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție din perspectiva nerespectării art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, Curtea a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 a fost publicată la 16 octombrie 2018, între momentul publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Legii nr. 242/2018 (15 octombrie 2018) și momentul intrării acesteia în vigoare (18 octombrie 2018). Această succesiune cronologică a actelor normative nu contravine prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, prin raportare la art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 (potrivit căroră „*actele normative de importanță și complexitate deosebită pot fi modificate, completate sau, după caz, abrogate de autoritatea emitentă și în perioada cuprinsă între data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și data prevăzută pentru intrarea lor în vigoare, cu condiția ca intervențiile propuse să intre în vigoare la aceeași dată cu actul normativ supus evenimentului legislativ*”), deoarece art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 nu modifică, nu completează și nu abrogă art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018, ci are o existență de sine stătătoare, prin care se reglementează amânarea intrării în vigoare a acestuia.

45. De asemenea, Curtea a reținut că nu sunt incidente nici prevederile art. 58 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 (potrivit căroră „*După intrarea în vigoare a unui act normativ, pe durata existenței acestuia pot interveni diferite evenimente legislative, cum sunt: modificarea, completarea, abrogarea, republicarea, suspendarea sau alte asemenea*”), pentru că Legea nr. 242/2018 nu era în vigoare la momentul intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, ci a intrat în vigoare după 2 zile, la 18 octombrie 2018.

46. Totodată, Curtea a arătat că susținerea potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 ar fi trebuit să prevadă expres dacă amânarea se face începând cu data intrării în vigoare a acesteia sau cu o dată ulterioară este neîntemeiată, de vreme ce Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 a prevăzut că dispozițiile art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018, cu

referire la art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, intră în vigoare la o dată ulterioară, și anume la 1 ianuarie 2020.

47. Având în vedere toate acestea, Curtea a constatat că, în cazul emiterii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, au fost respectate normele de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000 și, astfel, nu a fost încălcat principiul respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție.

48. Referitor la critica privind încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (5) din Constituție și ale art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, Curtea, analizând fișa legislativă a proiectului de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, a observat că aceasta a fost adoptată în ședința de Guvern din 15 octombrie 2018, iar proiectul de lege pentru aprobarea ordonanței de urgență a fost transmis Camerei Deputaților, pentru dezbateră, cu Adresa nr. E189 din 16 octombrie 2021. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 16 octombrie 2018. Prin urmare, au fost întrunite cele două condiții cumulative necesare intrării în vigoare a ordonanței de urgență, astfel încât nu poate fi reținută critica privind încălcarea art. 115 alin. (5) din Constituție.

49. Cât privește critica raportată la încălcarea dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție, Curtea a constatat că, având în vedere aceste prevederi constituționale, Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării, astfel că Parlamentul poate adopta orice soluție legislativă pe care o consideră oportună și necesară, în limitele impuse de Constituție, iar Guvernul poate emite în baza art. 115 alin. (4) din Constituție o ordonanță de urgență, tot în limitele impuse de Constituție, act normativ care își urmează cursul dezbaterii în Parlament, în temeiul art. 115 alin. (5) și (7) din Legea fundamentală.

50. Referitor la susținerea potrivit căreia, prin adoptarea unei ordonanțe de urgență, Guvernul nu poate în mod fățiș să se opună unei legi deja adoptate de Parlament, Curtea a reținut că aceasta nu poate fi primită, deoarece, în speță, prin Legea nr. 239/2019, Parlamentul a aprobat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, chiar prelungind termenul de intrare în vigoare a art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018, cu referire la

art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, la 1 ianuarie 2022, iar, ulterior, Parlamentul a adoptat Legea nr. 86/2021, prin care dispozițiile art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018, cu referire la art. 82 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, sunt abrogate începând cu data de 1 ianuarie 2022.

51. Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă vizând lipsa avizului CSM, Curtea, analizând nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 (secțiunea a 6-a pct. 5), a constatat că Guvernul a solicitat avizul CSM. Împrejurarea că autoritatea care trebuie să emită un astfel de aviz, deși i s-a solicitat, nu și-a îndeplinit această atribuție constituie o înțelegere greșită a rolului său legal și constituțional, fără a fi însă afectată constituționalitatea legii asupra căreia nu a fost dat avizul.

52. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă ale art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, Curtea a reținut că art. 47 alin. (2) din Constituție garantează dreptul la pensia bazată pe contributivitate, iar nu dreptul la o pensie de serviciu acordată după minimum 20 de ani vechime.

53. Referitor la pretinsa încălcare a art. 124 din Constituție privind independența justiției, Curtea a constatat că dispozițiile criticate amână intrarea în vigoare a posibilității pensionării magistraților cu o vechime în magistratură de minimum 20 de ani, fără îndeplinirea vreunei alte condiții, ceea ce nu afectează statutul judecătorilor sau al procurorilor, consacrat la nivel constituțional de art. 125 și 132, și nici nu afectează instituții fundamentale ale statului, cum sunt instanțele judecătorești și parchetele de pe lângă acestea.

54. Curtea a apreciat, de asemenea, că nu este încălcat nici art. 115 alin. (6) din Constituție, având în vedere că din analiza criticilor de neconstituționalitate nu a fost reținută vreo afectare a regimului instituțiilor fundamentale ale statului ori afectarea vreunui drept sau a vreunei libertăți fundamentale.

55. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor nr. 713 din 2 noiembrie 2021 și nr. 803 din 7 decembrie 2021 își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

56. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), al art. 29, 32 și 33 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniela Boricean, Daniela Elena Urs, Alina Nicoleta Mioc și Petrina Moș în Dosarul nr. 4.964/105/2018 al Tribunalului Prahova — Secția I civilă, de Claudia Rohnean în Dosarul nr. 1.729/111/2019 al Tribunalului Bihor — Secția I civilă și de Florentin Ramon Geanâm în Dosarul nr. 590/101/2019 al Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, în ansamblu, precum și dispozițiile art. V din această ordonanță de urgență, în special, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Prahova — Secția I civilă, Tribunalului Bihor — Secția I civilă și Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 octombrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN**privind modificarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 234/2022 pentru aprobarea machetelor de raportare fără regim special a indicatorilor specifici și a Metodologiei transmiterii rapoartelor aferente programelor/subprogramelor naționale de sănătate curative**

Văzând Referatul de aprobare nr. DG 617 din 14.02.2023 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

având în vedere prevederile:

— art. 56 lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 423/2022 privind aprobarea programelor naționale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 180/2022 pentru aprobarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2022 și 2023, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 234/2022 pentru aprobarea machetelor de raportare fără regim special a indicatorilor specifici și a Metodologiei transmiterii rapoartelor aferente programelor/subprogramelor naționale de sănătate curative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 și 409 bis din 28 aprilie 2022, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. În anexa nr. 1, anexa 1.20 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezentul ordin.

2. În anexa nr. 1, anexa 1.24 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezentul ordin.

3. În anexa nr. 1, anexa 1.26 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 3 la prezentul ordin.

4. În anexa nr. 2, anexa 2.21 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 4 la prezentul ordin.

5. În anexa nr. 2, anexa 2.25 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 5 la prezentul ordin.

6. În anexa nr. 2, anexa 2.27 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 6 la prezentul ordin.

Art. II. — Direcțiile de specialitate din Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate și unitățile de specialitate prin care se derulează programe naționale de sănătate curative vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Anexele nr. 1—6*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Adela Cojan

București, 14 februarie 2023.

Nr. 97.

*) Anexele nr. 1—6 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 464495